

Jeg tror ikke, at det er Landbruget om at gøre, hvorledes det bliver tilbagebetalt os, som man tager fra os, men det er os blot om at gøre, at vi faa noget paa den ene eller den anden Maade. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Vertelsen) var, forekommer det mig, noget uklar i sine Udtalelser. Han gjorde sig skyldig i forskellige Fortællelser og den Slags Ting, som jeg selvfølgelig ikke skal tage meget fat paa; jeg ser, at de ere rettede i Tidenden, hvor de ere kaldte Truffelj. Det ærede Medlem sagde bl. a., at jeg havde udtalt mig som Bestyttelsesmand. Ja, hvis det er Tilfældet, har det været i meget betinget Grad, men Forholdet er jo det, at den Ret, man under alle andre Menneſker, maa vi Landmænd ikke faa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgfreds (S. Olsen), som er Socialdemokrat, siger, at han er Frihandelsmand. Der var kun en eneste Ting, han vilde have Bestyttelse for: han er nemlig Tobaksfabrikant, og saa holder han selvfølgelig paa Tobakstolden. For en Tid siden var jeg til Stede paa et Møde, hvor der optraadte en anden Frihandelsmand, som komplimenterede Mindretallet i Kommissionen, og der var en Ting, han var glad for, det var Tolden paa Havesager. Denne Mand var Gartner og var for Resten ogsaa Socialdemokrat, Medarbejder af et socialistisk Blad. Han mente nu, at det at have Told paa Havesager var absolut nødvendigt, thi ellers kunde det ikke betale sig at dyrke Jorden intensivt, hvad der er til Gavn for alle Samfundsklasser. Jeg kunde gaa videre og finde noget lignende hos det ærede Medlem, der er bleven kaldt den sidste Manchestermand, det ærede Medlem for Slagelse (Kædt), og hos den næstsidste Manchestermand, som man vel kunde kalde det ærede Medlem for Hørnslet (Meergaard), naar vi f. Eks. se paa deres Stilling til Førfatter- og Kunstnerretten. De Herrer ere begge Førfattere; paa en Pjece, som er udgIVEN af det ærede Medlem for Slagelse, staar der nævnt en hel Række af Bøger, som han har skrevet. Jeg tror selvfølgelig ikke, at de to ærede Herrer holde paa Bestyttelsen for Førfattere, fordi de ønske en Fordel for sig selv deraf, men de gøre det ifølge en Solidaritetsfølelse, som jeg finder aldeles berettiget, og som man anerkender for alle andre Samfundsklasser men finder unaturlig hos os Landbrugere, naar vi tale for vore Interesser. Jeg skal siden komme ind paa andre Punkter, hvor man maaste kunde finde en endnu større Sild, for at bruge det Udtryk, som det ærede Medlem for Slagelse har ført ind i Debatten. Men

jeg vil sige til det ærede Medlem for Slagelse, at naar han staar paa den absolute Frihandels Standpunkt, saa kan det være fuldt berettiget fra hans Side og fra den Samfundsklassens Synspunkt, som han tilhører. Det er noget, vi kende alle Begne fra, og som er fuldstændig naturlig, at hvad end alle andre Samfundsklasser mene om Frihandel og Bestyttelse, saa har altid en Klasse, nemlig Handelsmændene, Fordel af Frihandelen. Jo mere Frihed der er for Handelen, desto mere kunne de handlende omsætte, og noget hænger der altid ved, og noget falder der altid af til dem. For saa var siden var det jo saaledes, at om Efteraaret solgte vi vort Korn til smaa Priser til Grossererne, som saa igen solgte det til Ublandet, og naar saa Foraaret kom, hentede de samme Grosserere fra Ublandet Korn, som de solgte til os til høje Priser. Det er Frihandelen, det er en af dens Konsekvenser. Selvfølgelig tjener i første Linie Købmændene, som købe og sælge Kornet, Skibsfarten tjener ogsaa, men Landmændene tjene ikke, naar de først maa sælge Kornet f. Eks. for 4 Ore, og senere give maaste 6 Ore for det. (Sta ar up: Saa ere I nogle Klodrianer!) Det ærede Medlem mener, at vi ere Klodrianer, jeg tror for øvrigt, at der i mange Henseender kan gives ham Ret deri. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Vertelsen) truede mig med Agrarerne, at jeg nok vilde faa at vide, hvad det vil sige at omtale Agrarerne paa den Maade, jeg havde gjort. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg er ikke bleven Agrar af Frygt. Jeg ved ikke, om der er nogen af de Herrer, der er bleven det af den Grund, men jeg var Agrar, før vi fik Agrarforeningen, og selv om Agrarforeningen gaar i Stykker, vil jeg alligevel blive ved at være Agrar. Jeg frygter derfor ikke for dem. Jeg ved nok, at der er Agrarer, som ikke mene noget med det. De virkelige Agrarer kan jeg vel paa enkelte Punkter være uenig med, men det er dog mine Venner, og jeg er deres. Men de, der ere Agrarer, fordi det er en Modesag, eller fordi de høre Jodslagene af de 80,000, eller fordi de tro under denne Maaſte bedre at kunne faa Landbrugerne til at hoppe paa Limpinden, det er ikke mine Venner, og de skulle til enhver Tid finde mig beredt til at rive Maaſten af dem. De ere Agrarer, der vil give os noget i Portemonnæen, og dem behøver det ærede Medlem ikke at true mig med. Mit Liv har været fuldt optaget af Kamp imod de andre, og det vil fremdeles være det. Saa har det ærede Medlem og de øvrige Medlemmer, der have fiddet i